

åtgärder, som i följd af en sådan utredning befinnas nödiga och nyttiga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1882.

Erik Westin.

N:o 77.

Af Herr A. Göransson: Om ändring i stadgandena rörande den kommunala rösträtten på landet.

Efter hvad erfarenheten visat, kan vid tillämpningen af den i nu gällande kommunallag bestämda röstgrund maktmissbruk ega rum derigenom, att en röstegande dikterar besluten i strid mot alla öfriga röstberättigades önskan. Att omnämnda förhållande ej är enstaka fall, visas deraf, att under flera föregående riksdagar motioner väckts i Andra Kammaren af personer från skilda delar af landet om förändring i den kommunala rösträtten; och vid sistlidne riksdag föreslog äfven Lag-Utskottet i sitt utlåtande N:o 22 en modifikation i den kommunala rösträtten, hvilket ock bifölls af Andra Kammaren. Städerna erhöilo redan vid kommunallagarnes utfärdande en reducerad röstskala med ett röstmaximum af en tjugonedel af hela röstetalet, hvilket sedermera har ytterligare inskränkts till en femtionedel samt föreskrift, att ingen må rösta för mer än tiotusen kronors inkomst. Det synes derföre ock vara med både billighet och rättvisa förenadt att nu erhålla en reduktion af den kommunala rösträtten på landet, och detta så mycket mer, då enligt Statistiska Centralbyråns berättelse år 1871 uti 54 landskommuner

en röstegande innehade öfver hälften af kommunens hela fyrktal och var i följd deraf suverän herskare.

På grund af hvad jag nu anfört får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta följande förändrade lydelse af § 11 i Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862, sådan nämnde paragraf lyder i Kongl. Kungörelsen den 8 September 1868:

Röstvärdet skall beräknas efter det en hvar röstegande åsatta fyrktal; dock må ej någon utöfva rösträtt för större antal fyrkar än som svarar mot en tiondedel af kommunens hela fyrktal efter fyrktalslängden. Uppkommer vid sådan beräkning af fyrktal bråktal, skall det bortfalla.

Skulle detta förslag af Riksdagen bifallas, torde mom. 2 af § 59 i samma förordning, sådant detta mom. lyder i Kongl. Kungörelsen den 8 September 1868, böra angående deri förekommande hänvisningar ändras, och får jag alltså under denna förutsättning föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del antaga följande förändrade lydelse af mom. 2 utaf § 59 i Förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 Mars 1862, sådant detta moment lyder i Kongl. Kungörelsen den 8 September 1868:

Denna längd, som ligger till grund för kommunalutskyldernas debitering, utgör, med iakttagande af de bestämmelser och undantag, 8, 9 och 11 §§ innehålla, tillika kommunens röstlängd. I den — — — — förvaras.

Stockholm den 29 Januari 1882.

Anders Göransson.